

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-154/23-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika-specijalista Srđana Papića, u upravnom sporu tužitelja Solaris Pons d.o.o., Osijek, Vukovarska cesta 131, kojeg zastupa opunomoćenik Zlatko Zvonarević, odvjetnik u Osijeku, Ivana Gundulića 5, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Ulica grada Vukovara 23/V, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Miholjački vodovod d.o.o., Donji Miholjac, Pavla Radića 99 i Đuro Đaković elektromontaža d.o.o., Slavonski Brod, Gospodarska ulica 6a, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 20. rujna 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/23-01/333, urbroj: 354-02/16-23-4 od 10. srpnja 2023.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana (točka 1. izreke rješenja), te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka, kao neosnovan (točka 2. izreke rješenja).
2. Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi da je tuženik pri donošenju osporenog rješenja počinio bitne povrede odredaba upravnog postupka, nepravilno je utvrdio činjenično stanje na što je pogrešno i nezakonito primijenio Zakon o općem upravnom postupku, kao i predmetno materijalno pravo. Tužitelj u tužbi iznosi kronologiju provedenog upravnog postupka te obrazlaže razloge iz žalbe, a koji ujedno predstavljaju i razloge predmetne tužbe. Smatra da je postupanje javnog naručitelja u suprotnosti sa Zakonom o javnoj nabavi i dokumentacijom o nabavi te upućuje na odredbu članka 263. stavka 1., 2. i 3. te članka 260. stavka 1. točaka 1. do 3. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. i 114/22.) te ističe da je iz navedenih odredaba vidljivo da će javni naručitelj samo jednom pozvati ponuditelja čija je ponuda najpovoljnija na dostavu ažuriranih povratnih dokumenata, kao i da taj ponuditelj u ostavljenom roku mora dostaviti traženu dokumentaciju koja je usklađena s propozicijama dokumentacije o nabavi, te je potrebno da dokumentacija

koja je dostavljena u roku dokazuje da ispunjava tražene uvjete iz članka 260. stavka 1. točkaka 1. do 3. Zakona o javnoj nabavi. Iz kronologije predmetnog postupka javne nabave vidljivo je da je naručitelj tražio dostavu jamstava na hrvatskom jeziku, a da je ponuditelj 11. travnja 2023. dostavio jamstva koja nisu bila prevedena na hrvatski jezik po ovlaštenom sudskom tumaču za engleski jezik, zbog čega je tuženik ukinuo prijašnju odluku o odabiru. Smatra da je naprijed opisanim traženjem dodatne dokumentacije naručitelj postupio u skladu s odredbom članka 263. Zakona o javnoj nabavi, pa stoga taj dio postupka sam po sebi nije nezakonit i rješenje tuženika očigledno nije obuhvatilo postupanje naručitelja kojim je tada tražio od odabranog ponuditelja dostavu prijevoda jamstava na hrvatski jezik. Međutim, odredba članka 263. Zakona o javnoj nabavi predviđa da će naručitelj samo jednom pozvati ponuditelja na dostavu ažuriranih popratnih dokumenata, a ne više puta, odnosno, u slučaju da na takvo traženje ponuditelj ne dostavi traženu dokumentaciju koja je u skladu s dokumentacijom o nabavi, naručitelj nije ovlašten ponovno pozivati ponuditelja na dostavu ispravne i cjelovite dokumentacije, već je dužan tu ponudu odbiti. To znači da naručitelj nije bio ovlašten, ponavljati radnje u postupku koje same po sebi nisu bile zahvaćene nezakonitošću zbog koje je tuženik poništio prethodnu odluku o odabiru, već je bio dužan ponovno postupiti samo u donosu na radnje koje su zahvaćane nezakonitošću te ih provesti ponovno. Smatra da obrazloženje tuženika nije osnovano iz razloga što iz odredbe članka 263. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi proizlazi da je naručitelj dužan odbiti ponudu ponuditelja koji ne dostavi ažurne popratne dokumente u ostavljenom roku ili njima ne dokaže da ispunjava uvjete iz članka 260. stavka 1. točka 1. do 3. Zakona o javnoj nabavi pri čemu se postupak nastavlja u odnosu na ponuditelja koji je podnio slijedeću najpovoljniju ponudu. Dakle, jasno je da odabrani ponuditelj nije dostavio valjane i dokumentacijom o nabavi propisane dokumente kojim dokazuje da ispunjava tražene kriterije za odabir gospodarskog subjekta, zbog čega iz opisane zakonske definicije postupka dostave ažuriranih popratnih dokumenata jasno i nedvojbeno proizlazi da odabrani ponuditelj nije dostavio valjane dokumente kako su zatraženi i propisani, pa je naručitelj bio dužan odbiti tu ponudu, a ne ga opetovano tražiti dostavu dokumentacije koju je već tražio, ali ju ponuditelj nije prethodno dostavio. Smatra da kvantitativno ograničenje postoji i proizlazi iz formulacije odredbe članka 263. Zakona o javnoj nabavi. Predlaže da ovaj Sud poništi rješenje tuženika te predmet vrati tuženiku na ponovni postupak, te naloži tuženiku platiti tužitelju trošak upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj neosnovano smatra da iz odredbe članka 263. Zakona o javnoj nabavi proizlazi da je naručitelj ekonomski najpovoljnijeg ponuditelja, odnosno odabranog ponuditelja, mogao samo jednom pozvati na dostavu ažuriranih popratnih dokumenata te da je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda predmetnu ponudu odabranog ponuditelja naručitelj trebao odbiti bez ponovnog poziva na dostavu prijevoda dokumentacije koja je dostavljena u sklopu ažuriranih popratnih dokumenata. Zaključak kojeg izvodi tužitelj ne proizlazi iz odredbe članka 263. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi, odnosno istom odredbom nije propisano da naručitelj može samo jednom tražiti dopunu ili objašnjenje ažuriranih popratnih dokumenata. Naručitelj je u konkretnom slučaju, a nakon zaprimanja prethodnog rješenja tuženika, a kojim mu je predmet vraćen na ponovno postupanje, postupio upravo sukladno članku 263. stavku 2. Zakon o javnoj nabavi. Ističe da se tužitelj pogrešno poziva na stavak 3. članka 263. Zakona o javnoj nabavi jer se isti ne odnosi na predmetnu situaciju nego se odnosi isključivo na dvije situacije, prvu kada

ponuditelj koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu uopće ne dostavi ažurirane popratne dokumente u ostavljenom roku, što ovdje nije bio slučaj, i drugi kada taj ponuditelj ažuriranim popratnim dokumentima ne dokaže ispunjavanje uvjeta iz članka 260. stavka 1. točaka 1. do 3., što također nije slučaj, jer niti su ovdje bile sporne osnove za isključenje, a niti je bilo sporno suštinski ispunjavanje kriterija za odabir gospodarskog subjekta, već samo forma dokumenta, odnosno način prijevoda dokumenta. Tuženik ukazuje i na bogatu praksu ovoga Suda iskazanu u više presuda iz kojih proizlazi da je od strane suda potvrđeno da višestruko traženje dopune ili objašnjenja ažuriranih popratnih dokumenata nije protivno odredbama članka 263. Zakona o javnoj nabavi. Predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

4. Zainteresirane osobe u ovom upravnom sporu Miholjački vodovod d.o.o. Donji Miholjac i Đuro Đaković elektromontaža d.o.o., Slavonski Brod nisu dostavile ovom Sudu odgovor na tužbu, iako su istu uredno primile.

5. Odgovor tuženika na tužbu je sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) dostavljen punomoćniku tužitelja i zainteresiranim osobama.

6. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka, te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da tim što je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o odabiru u predmetnom otvorenom postupku javne nabave, nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pri čemu ovaj Sud u cijelosti prihvaća razloge koje je za svoju odluku dao tuženik u obrazloženju osporenog rješenja i u odgovoru na tužbu, budući da su razlozi utemeljeni na podacima koji se nalaze u spisu predmeta te na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava, dok povrede pravila postupka ovaj Sud nije našao.

8. Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je naručitelj Miholjački vodovod d.o.o., Donji Miholjac, objavio 1. ožujka 2023. u Elektroničkom oglasniku Javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S OF5-008704, radi nabave samostojeće fotonaponske elektrane na vodocrpilištu, a kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda temeljem kriterija cijena 80%, jamstveni rok za fotonaponske module 10% i jamstveni rok za pretvarač 10%. Nadalje, proizlazi da je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj obje zaprimljene ponude, i to tužitelja te zainteresirane osobe Đuro Đaković elektromontaža d.o.o., Slavonski Brod, ocijenio valjanima, te odlukom o odabiru od 19. lipnja 2023. odabrao ponudu ponuditelja Đuro Đaković elektromontaža d.o.o., Slavonski Brod. Na navedenu odluku o odabiru tužitelj je izjavio žalbu kojom je u bitnom osporavao valjanost i zakonitost provedenog ponovljenog postupka pregleda i ocjene ponuda, te je zatražio poništenje odluke o odabiru uz naknadu troškova žalbenog postupka.

9. Prema navodima tužitelja u žalbi protiv odluke o odabiru, koja je odbijena osporenim rješenjem tuženika, kao i u tužbi protiv osporenog rješenja tuženika, nezakonito postupanje se očituje u činjenici što naručitelj, odnosno zainteresirana osoba Miholjački vodovod d.o.o., Donji Miholjac, nije na zakonit način primijenio odredbu članka 263. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi, s obzirom da je dva puta koristio institut objašnjenja ili nadopune ažuriranih popratnih dokumenata propisnih stavkom

2. članka 263. Zakona, te što nije primijenio odredbu stavka 3. istog članka Zakona i odbio ponudu tužitelja, a što je bio dužan učiniti.

10. Prema odredbi članka 263. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi javni naručitelj je obvezan prije donošenja odluke u postupku javne nabave velike vrijednosti, a u postupcima javne nabave male vrijednosti, može od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od pet dana, dostavi ažurirane popratne dokumente u skladu s pododjeljkom 2. i 4. ovog odjeljka, osim ako već posjeduje te dokumente.

Stavkom 2. istog članka Zakona propisano je da javni naručitelj može pozvati gospodarske subjekte da nadopune ili objasne dokumente zaprimljene sukladno pododjeljcima 2. i 4. ovoga odjeljka.

11. Odredbom članka 263. stavka 3. navedenog Zakona propisano je da ako ponuditelj koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu ne dostavi ažurirane popratne dokumente u ostavljenom roku ili njima ne dokaže da ispunjava uvjete iz članka 260. stavka 1. točaka 1. do 3. ovoga Zakona, javni naručitelj obvezan je odbiti ponudu tog ponuditelja, te postupiti sukladno stavku 1. ovoga članka u odnosu na ponuditelja koji je podnio sljedeću najpovoljniju ponudu ili poništiti postupak javne nabave ako postoje razlozi za poništenje.

12. Prema odredbi članka 260. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi Europska jedinstvena dokumentacija o nabavi (European Single Procurement Document - ESPD) je ažurirana formalna izjava gospodarskog subjekta, koja služi kao preliminarni dokaz umjesto potvrda koje izdaju tijela javne vlasti ili treće strane, a kojima se potvrđuje da taj gospodarski subjekt:

1. nije u jednoj od situacija zbog kojih se gospodarski subjekt isključuje ili može isključiti iz postupka javne nabave (osnove za isključenje),

2. ispunjava tražene kriterije za odabir gospodarskog subjekta,

3. ispunjava objektivna pravila i kriterije određene za smanjenje broja sposobnih natjecatelja, ako je primjenjivo.

13. U konkretnoj upravnoj stvari nije sporno da je javni naručitelj u smislu naprijed citirane odredbe članka 263. Zakona o javnoj nabavi dva puta zatražio od tužitelja kao najpovoljnijeg ponuditelja nadopunu/pojašnjenje dostavljene dokumentacije.

14. Sporno je da li je pojašnjenje/nadopunu mogao tražiti više puta ili samo jedanput, te u kojem slučaju dolazi do primjene stavka 3. članka 263. Zakona o javnoj nabavi.

15. Prema ocjeni ovog Suda odredba članka 263. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi ne daje temelja za zaključak da bi naručitelj kojega obvezuje odredba članka 263. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi mogao samo jedanput tražiti pojašnjenje/nadopunu ažurirane dokumentacije, odnosno da bi višekratno traženje pojašnjenja dovelo do situacije kakvu ima u vidu članak 263. stavak 3. Zakona o javnoj nabavi, odnosno da bi ponudu trebalo odbiti. Navedeno iz razloga što se prema stavku 3. članka 263. Zakona o javnoj nabavi ponuda treba odbiti ukoliko ponuditelj koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu ne dostavi ažurne popratne dokumente u ostavljenom roku ili njima ne dokaže da ispunjava uvjete iz članka 260. stavka 1. točke 1. do 3. ovoga Zakona.

16. U konkretnom slučaju tuženik je prethodnim rješenjem od 12. svibnja 2023., koje je doneseno povodom žalbe tužitelja, poništio odluku o odabiru uz obrazloženje da je dokumentacijom o nabavi izričito propisano da se dokazi glede uvjeta sposobnosti ukoliko su na stranom jeziku, dostavljaju s prijevodom po ovlaštenom

sudskom tumaču, a naručitelj je odabranog ponuditelja pozvao da dokaze glede uvjeta sposobnosti dostavi na hrvatskom jeziku, međutim odabrani ponuditelj je dostavio prijevod koji nije izvršen po ovlaštenom sudskom tumaču. U ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj je zatražio od odabranog ponuditelja, da dostavi sporne dokaze (izjave o jamstvenom roku) prevedene na hrvatski jezik po ovlaštenom sudskom tumaču, te je odabrani ponuditelj postupajući po zahtjevu naručitelja dostavio tražene dokumente, a nakon toga je naručitelj njegovu ponudu utvrdio valjanom.

17. Dakle, tužitelj je u konkretnom slučaju u roku koji je zatražio javni naručitelj dostavio pojašnjenje, pa stoga prema ocjeni ovoga suda nije došlo do situacije kakvu ima na umu stavak 3. citiranog članka 263. Zakona o javnoj nabavi.

18. Naime, treba istaknuti da je u ostvarivanju načela zakonitosti javnopravnim tijelima dopušteno samo ono što je zakonom izričito propisano. Kako člankom 263. stavkom 2. Zakona o javnoj nabavi nije propisano da se dopuna ili pojašnjenje dokumentacije koja se mora tražiti u smislu stavka 1. istog članka Zakona može tražiti samo jedanput, sud ne prihvaća stajalište tužitelja da je samo iz tog razloga, odnosno zbog toga što je pojašnjenje zatraženo dva puta odluka o odabiru zainteresirane osobe Đuro Đaković elektromontaža d.o.o., Slavonski Brod, kao najpovoljnijeg ponuditelja nezakonita.

19. Imajući na umu sve navedeno, osporeno rješenje doneseno je u granicama zakonom propisnih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo iscrpno obrazloženje razloge sukladno članku 425. stavku 3. Zakona o javnoj nabavi, a imajući na umu da tužitelj u tužbi ponavlja prigovore navedene u žalbi protiv odluke o odabiru, ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo tim više što tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali ih drugačije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku, te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drugačije rješenje u ovoj stvari.

20. Kako tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu, odbijen je njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

21. Tuženik je pravilno postupio kada je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka, jer je žalba tužitelja odbijena, pa mu ne pripada pravo na naknadu troškova žalbenog postupka sukladno odredbi članka 434. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi.

22. S obzirom na sve navedeno, trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 20. rujna 2023.

Predsjednik vijeća
Boris Marković

Broj zapisa: **9-3085c-f7eab**

Kontrolni broj: **026f2-fb315-87c8a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Boris Marković, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.